

kan blive Tale om. Men det er altsaa vor Mening, at det er Menighedsraadet alene, der endeligt afgør, om der skal blive 7 ha Jord tilbage ved Præstegaarden.

Det næste Ændringsforslag, vi har stillet, er Nr. 11 til § 5. Regeringsforslaget indeholder jo her den Bestemmelse, at Købesummen for Jorden skal fastsættes paa Grundlag af den ved sidste Jordskyldvurdering ansatte Værdi. Vi mener, det er rigtigt her at bringe Lovforslaget i Overensstemmelse med det oppe i Landstinget liggende Lovforslag om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje, og vort Ændringsforslag gaar altsaa ud paa, at Købesummen for Jorden fastsættes, efter hvad en forstandig Køber vilde give for den, forsaavidt den hørte til en middelstor Bondegaard. Vi mener, at der i alt Fald maa opretholdes en saadan Bestemmelse i dette Lovforslag og i det Lovforslag, der ligger oppe i Landstinget, indtil vi faar en bedre og grundigere gennemført Jordvurdering, end vi hidtil har kendt, og det tror jeg ogsaa, man fra alle Sider i Udvalget mener, selv om man ikke har kunnet tiltræde vort Ændringsforslag.

Vort næste Ændringsforslag er Nr. 12 til § 6. Det angaar de periodiske Vurderinger. Jeg har flere Gange haft Lejlighed til at udtale mig om disse periodiske Vurderinger, og der er ingen Grund til at gentage akkurat de samme Argumenter, som blev fremført ved første Behandling, de er tilstrækkelig kendte. Vi kan gaa med til — derfor har vi stillet vort Ændringsforslag —, at der foretages to Omvurderinger. Derved gør man altsaa for det første et Forsøg med periodiske Vurderinger, og for det andet faar man, netop paa Grund af de abnorme Tider, vi lever i, en Regulering af den Værdi, Jorden bliver ansat til i Øjeblikket. Man skulde synes, at de, der absolut holder paa, at det skal fastslaaes i Lovgivningen, at vi i al Fremtid skal have periodiske Vurderinger, kunde slaa sig til Taals med det Standpunkt, vi her har indtaget, og de Folk indenfor vort Parti, der holder paa periodiske Vurderinger, har da ogsaa fundet, at det er et rigtigt Kompromis, at man i en Aarrække gør Forsøg med periodiske Vurderinger, hvorefter det jo vil vise sig, hvorledes dette Forsøg i det hele falder ud. De, der gaar ind i disse Landbrug, maa jo finde sig i — det maa de gøres bekendt med, idet de overtager dem —, at man eventuelt fortsætter med periodiske Vurderinger. Men det er altsaa Rigsdagen, der til sin Tid træffer den

endelige Bestemmelse om, hvorvidt man skal fortsætte med periodiske Vurderinger eller blive staaende ved den sidste af de to Omvurderinger, vi foreslaar.

Det næste Ændringsforslag, vi stiller, er Nr. 14 til § 8, og det angaar Byggesummen. Der forandrer vi for det første $\frac{7}{8}$ til $\frac{9}{10}$. Vi mener, der maa gives Laan til $\frac{9}{10}$ af Byggesummen. I den Henseende er vi ikke i Uoverensstemmelse med de andre Partier. Men ved Siden deraf er det vor — og for Resten hele Udvalgets — Opfattelse, at der maa gives et ekstraordinært Beløb, for at der overhovedet kan blive opført Bygninger paa disse Brug, og for at det ikke alene skal blive en Lov paa Papiret, men en Lov, som kan bruges i det praktiske Liv. Jeg udtalte i Gaar under Behandlingen af Forslaget om Erhvervelse af Jord, at i Virkeligheden er hele Jordspørgsmaalet i Øjeblikket meget mere et Byggespørgsmaal end et Jordspørgsmaal. Det er der, det holder. Vanskeligheden ligger netop i at faa opført Bygninger paa Bruget, slet ikke i Jordpriserne Størrelse. Jordpriserne er i Virkeligheden, i Forhold til, hvad der kan bringes ud af Jorden i Øjeblikket, slet ikke høje. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar man ser tilbage til 90erne, hvor der var lave Jordpriser, vil man se, at der var maaske et Misforhold mellem Jordpriserne til Trods for, at de var lave, og hvad der paa den Tid kunde bringes ud af Jorden. Det er altsaa meget mere et Byggespørgsmaal end et Jordspørgsmaal. Derfor er det en Nødvendighed, at man under en eller anden Form giver en ekstraordinær Hjælp til Opførelse af Bygninger, og det er ogsaa alle Partier indenfor Udvalget enige om. Men man kan naturligvis her gaa forskellige Veje, og der er ogsaa tre Forslag fremme. Det konservative Folkepartis Forslag gaar ud paa, at Byggesummen skal forrentes til en lav Rentefod, med ca. 3 pCt. Regeringspartierne stiller Forslag om en meget lav Rente, i alt Fald i de første 10 Aar, og efter at disse 10 Aar er gaaet, skal det hele tages op til Revision. Venstres Forslag gaar ud paa, at man skal foretage en Nedskrivning af Byggesummen i det Øjeblik, Bygningen er opført. Vi mener, at der maa være en Begrænsning her, saaledes at Nedskrivningen skal foretages fra Statens Side indenfor et Maksimumsbeløb af ca. 9000 Kr. For at gøre det saa klart som muligt stiller vi altsaa Forslag om, at naar der er bygget paa et saadant Brug for ca. 9000 Kr., nedskriver Staten øjeblikkelig